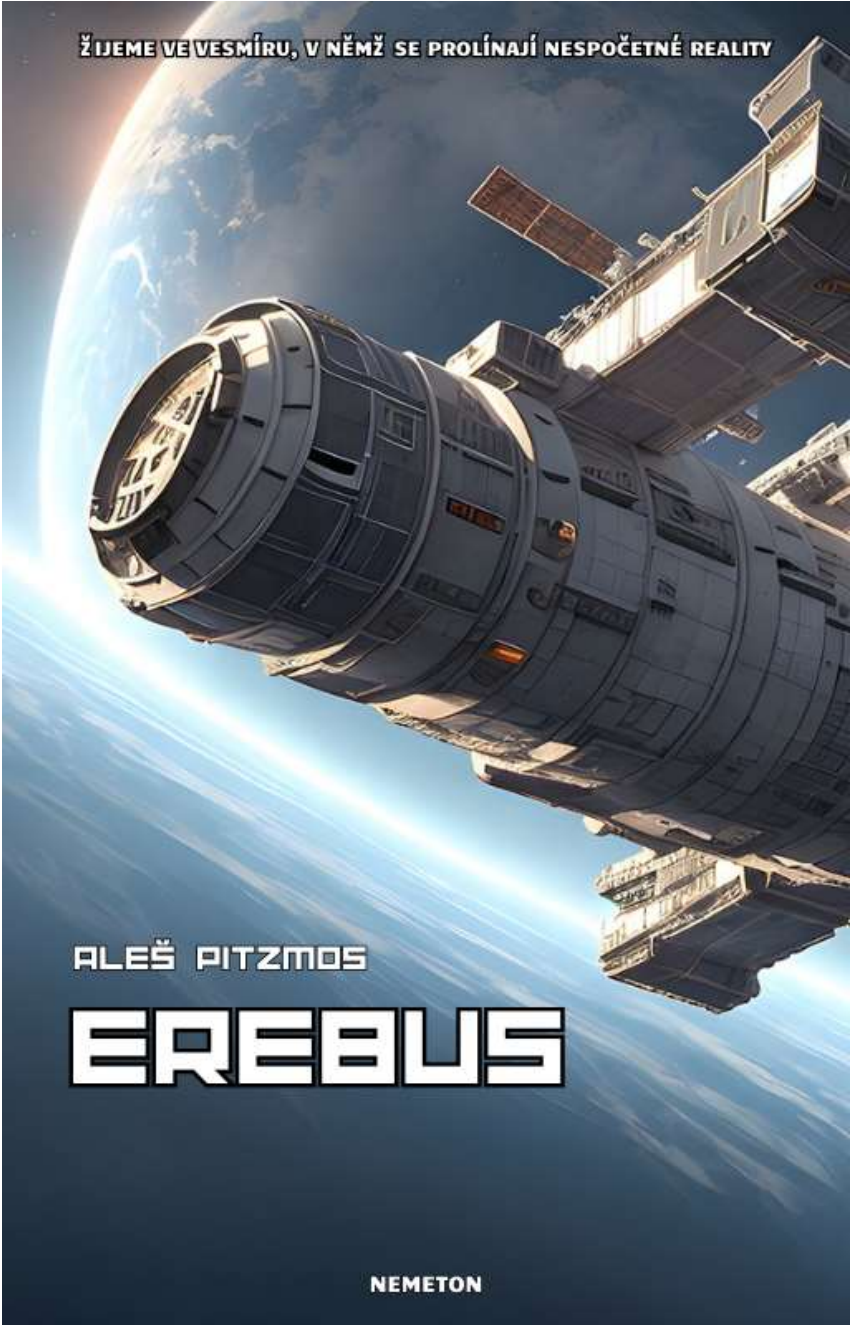

A movie poster for the film 'Erebus'. The background is a high-quality image of the Earth from space, showing the blue and white horizon. In the foreground, a large, detailed space station or orbital module is shown in a low-angle perspective, appearing to rise from the bottom right towards the top left. The station has various panels, antennas, and a large circular hatch at the front. The Czech text 'ŽIJEME VE VESMÍRU, V NĚMŽ SE PROLÍNÁJÍ NESPOČETNÉ REALITY' is at the top. The author's name 'ALEŠ PITZMOS' is in the middle left. The title 'EREBUS' is in large, bold, white letters with a black outline. The publisher's name 'NEMETON' is at the bottom center.

ŽIJEME VE VESMÍRU, V NĚMŽ SE PROLÍNÁJÍ NESPOČETNÉ REALITY

ALEŠ PITZMOS

EREBUS

NEMETON

DEMETON

Aleš Pitzmos

EREBUS

Nakladatelství Nemeton

Čáslav 2024

NEMETON

Aleš Pitzmos

EREBUS

Copyright © Aleš Pitzmos, 2006, 2024

Cover © Aleš Pitzmos s využitím obrázku z Pixabay.com

Czech edition © Aleš Pitzmos – Nemeton, 2024

ISBN (pdf) 978-80-908999-5-7

ISBN (ePub) 978-80-908999-6-4

ISBN (mobi) 978-80-908999-7-1

Kanada, stát Alberta

21. října 1980

John Griffith vyhlédl z otevřeného okna svého srubu: naskytl se mu nádherný výhled na nekonečnou záplavu borovic a na neskutečně modrou oblohu, prosvítající mezi jejich větvemi. Když se nadechl, ucítil příjemnou vůni jehličí a mízu stromů. Nejvelebnější na tom všem však bylo ticho, na které není civilizovaný člověk, uvyklý ruchu velkoměsta, téměř zvyklý. Je totiž panenské a hluboké, takové, jaké na naší planetě panovalo před mnoha miliony let, ještě dříve, než ji moderní lidé zkazili svými technickými vynálezy – letadly a automobily.

Griffith odstoupil od okna a přešel k velkému krbu, v němž plápolalo několik polen. Sáhl nad jeho horní okraj a sňal z držáků starou dvouhlavňovou kulovnici, památku na dávno zesnulého dědečka, který za časů svého mládí rýžoval zlato na Aljašce. Griffith se při vzpomínce na něj usmál, protože se často cítil jako on – jako dobrodruh, ztracený uprostřed nekonečných lesů, bez přátel a bez rodiny.

Jeho úděl byl však trochu jiný – on si své vyhnanství totiž nevybral dobrovolně.

Kdysi bydlel v hlavním městě Kanady, v Ottavě, a zastával pozici manažera v jedné slibně se rozvíjející nadnárodní korporaci. Jeho život byl zdánlivě šťastný – měl dobrou práci, která ho bavila, hodně peněz (takže si často plnil své cestovatelské sny) a manželku se dvěma dětmi. Během jedné noci se však jeho život zhroutl – jeho kolega ho udal policii kvůli machinacím s firemními penězi. Griffith byl nevinný a snažil se to ze všech sil dokázat, všechno však hovořilo v jeho neprospěch: důkazy, byť strojené, byly neprůstřelné a jeho vlastní přátelé svědčili proti němu. Nakonec, po neustávající mašinérii různých soudních procesů, byl shledán vinným a strávil pět let ve vězení. Tou dobou byla už samozřejmě jeho žena v náruči jiného muže a jeho děti na něj zapomněly.

Jako by nikdy ani neexistoval...

Když se konečně dostal z vězení, rozhodl se ve svých čtyřiceti letech rezignovat na život, zavřít se do jeskyně, jak občas rád říkával. Ze svých posledních úspor si koupil srub uprostřed kanadských lesů a rozhodl se žít v přírodě. A rozhodně si nestěžoval. Tenhle styl života mu vyhovoval a po dlouhých letech, strávených ve spěchu a stresu, cítil, že konečně našel sám sebe. Navíc se začal věnovat východním věroukám a cvičit jógu – to bylo něco, na co neměl ve svém bývalém hektickém životě nikdy čas.

Nasoukal se do tmavozelené bundy, která už pamatovala lepší časy, na hlavu si posadil kšiltovku se znakem *Chicago Bulls* na štítku a popruh kulovnice si přehodil přes rameno. Otočil se, aby zkontroloval, zda ve srubu nic nezapomněl, a otevřel věčně skřipající dveře. Jakmile tak učinil, ovanul ho chladný vítr, který mu pronikl až do morku kostí. Griffith přemohl nutkání zalézt zpátky do vytopeného srubu, zamkl za sebou dveře, a ještě je zajistil dvěma visacími zámky – ne že by byl přehnaně úzkostlivý, ale člověk nikdy neví, jaký pobuda se může potulovat kolem.

Když zkontroloval, že jsou všechny okenice správně zabedněné, došel k přístřešku u jižní strany srubu a otevřel jeho plechové dveře. Uvnitř této provizorní garáže stál jeho oprýskaný armádní džíp.

Griffith se nasoukal za volant a nastartoval. Naftový motor spokojeně zabručel a auto se rozjelo po příjezdové cestě vysypané šterkem. Griffith se zhluboka nadechl a protřel si oči (možná měl včera vypít méně whiskey...). Potrvá dvě hodiny, než se dostaneme do nejbližšího města, Calgary, a tak musí být fit. Do civilizace se mu sice příliš nechťelo, ale co naplat, jako každý člověk byl otrokem svého těla a potřeboval jíst, a tak se tam jednou měsíčně musel vydat pro čerstvé zásoby.

Začal si pobrukovat staletou kanadskou odrhovačku a s jistotou zkušeného řidiče vybíral ostře řezané zatáčky.

Silnice se vinula po okraji hlubokého kaňonu, jehož dno bylo hustě porostlé staletými jehličnany, mezi nimiž se klikatila jedna z prudkých horských bystřin – stačila by jedna drobná chybička, jedna nepozornost a skončí tam dole. Ne že by mu přespříliš zále-

želo na životě, ta doba byla už dávno pryč, ale takhle odejít tedy rozhodně nechtěl.

Vytočil další zatačku, když se před ním náhle cosi mihlo. Spatřit jen rozmazaný obrys čehosi, ale i tak instinktivně strhl vůz stranou. Zpropadená srna!

Auto se povážlivě naklonilo a Griffith sešlápl brzdu, jak se snažil nebezpečnou situaci korigovat. A okraj svahu se blížil tak rychle. Příliš rychle...

Náhle si uvědomil, že už nemá pod koly pevnou zemi. Letěl, letěl i s autem. A pak se ozvala silná rána, která byla s to rozdrtit mu všechny kosti v těle, a jeho mysl zakrylo nevědomí.

Místo neznámé, čas neznámý

Probudil se.

Prvním jeho vjemem byla silná bolest celého těla. Byla tak elektrizující, tak spalující, že nejdřív nebyl schopen ničeho – jen ležel se zavřenýma očima.

Nevěděl, jak dlouho trvalo, než je otevřel, ale to, co viděl, ho naprosto šokovalo: nebyl v dobře známém kanadském hvozdu, ale ležel na holé zemi pokryté narudlým šterkem a kameny. Tato fád-ní pustina se táhla až k horizontu, kde končila vysokým pohořím s bílými sněhovými čepicemi na vrcholcích. A po jeho starém oprýskaném džípu byla veta.

Griffithe napadlo, že má buď halucinace, anebo že se zbláznil. Všechno kolem ale bylo tak reálné! Cítil studené kameny pod svými bedry a vítr, který mu hvízdal v uších.

Prekonal bolest a zdvihl se na nejisté nohy. Přitom zavadil pohledem o svoje oblečení. Strnul. Ta tam byla jeho bunda a džínsy. Místo toho byl navlečený v přiléhavé letecké kombinéze. Sáhl si na hlavu. I jeho milovaná kšiltovka chyběla.

Zavrtěl hlavou. Byl dezorientovaný, zmatený a začalo se mu dělat nevolno.

Kde to jenom, k čertu, jsem?

Znovu se rozhlédl a pak si toho teprve všiml – kousek od něj ležel kovový objekt balistického tvaru, částečně zabořený v zemi a mající v nejširší části asi tři metry v průměru. Vzdáleně mu připomínal velitelský modul měsíční lodi Apollo.

Přišel blíž a dotkl se blyštivého kovu, který tvořil povrch té věci a tvářil se velmi exoticky. Nikde nebyla žádná nerovnost, žádný hrbol, náznak škvíry či nějakého otvoru. Spatřil jen kulatý průzor. Naklonil se k němu, ale uvnitř nic nespatriřl, protože byl zatemněný. Pomalu ten divný objekt obešel a pak si všiml nápisu na jeho boku.

Velkými tiskacími písmeny tam stálo: EREBUS.

Česká republika, Telč

11. srpna 2006

Hladina rybníka byla ještě před několika minutami hladká jako zrcadlo, zničehonic se na ní však začaly tvořit vlny, které jí hrozily bídnou smrtí utonutím – tedy v případě, že by nebyla dobrým plavcem.

Veronika Skalická jím ale byla. Rybník Roštejn už přeplavala snad desetkrát, teď ji však zamrazilo v zátylku, protože se zablesklo a z oblohy se začal řínout vydatný déšť. Chvilí šlapala vodu. Spatřila, jak se lidé na břehu rychle zvedají ze svých dek a snaží se schovat do přistavených aut. Jejich počínání ji pobavilo – jí ta přehánka nevadí, stejně je už mokrá.

Veronice bylo necelých sedmadvacet let a pracovala v jedné z mnoha velkých jihlavských firem. V Telči, v malebném městečku v lůně Vysočiny, se narodila a vyrostla a jistým způsobem si ho i zamilovala. Mělo totiž své nezaměnitelné kouzlo, které do něj lákalo desetitisíce turistů z celého světa. A nešlo jen o dobře známé (a dosti profláklé) historické centrum a přilehlý renesanční zámek. Veronika milovala zejména večerní procházky kolem Štěpnického a Staroměstského rybníka, často spojené s venčením jejího psího parťáka, Dustyho.

Soustředěnými tempy doplávala ke břehu a když vylezla z vody, pocítila na sobě ledové prsty deště. Obloha byla zatažená, téměř olověná, a v dálce duněl hrom. Počasí je opravdu nevyzpytatelné – ráno bylo krásně a teď nastane zničehonic taková čina!

Rozhodla se, že pro ni nemá cenu se obléknout. Hodila si pouze na záda sportovní batoh s oblečením a nasedla na svoje horské kolo. Od rybníka k domu jejích rodičů v centru Telče to jsou jenom tři kilometry, což při svižném tempu ujede za necelých deset minut.

Ještě jednou zkontrolovala, zda má všechno, přehodila si na vyšší převod a namířila si to přímo k městu.

Místo neznámé, čas neznámý

S nadcházející nocí dostal Griffith strach.

Tou zdánlivě nekonečnou planinou šel už bezmála tři hodiny a za tu dobu nenarazil na žádný strom, žádný potok a už vůbec ne na lidské obydlí. Když to takhle půjde dál, umře tu žízni. Už teď se mu jazyk nepříjemně lepil na patro a on lačnil po doušku chladivé vody.

Navíc si stále více uvědomoval absurdnost situace, v níž se tak znenáhla ocitl. Napadlo ho snad jediné možné vysvětlení – někdo ho naložil do auta a někam odvezl. Netušil však kam a ani nevěděl, jak dlouhou dobu byl v bezvědomí – hodinky na jeho zápěstí totiž chyběly.

Griffith se na okamžik zastavil, aby se vydýchal, a znovu se rozhlédl. V tu chvíli se mu divoce rozbušilo srdce a zaplavila ho vlna paniky.

Viděl měsíc. Potud to bylo v pořádku. Horší bylo, že nebyl sám. Doprovázel ho totiž další, menší, který nyní vykukoval zpoza obzoru.

Griffithovi se zatočila hlava. Pokud to, co vidí, není žádná halucinace, mohl z toho vyvozovat jen jediný závěr, byť šílený – už není na Zemi.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***EREBUS***.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.